

	<h1>SYLABUS</h1>				
Nazwa jednostki	Wydział Nauk Społecznych Wyższej Szkoły Humanistycznej im. Króla Stanisława Leszczyńskiego				
1. Kierunek studiów	PEDAGOGIKA				
2. Nazwa przedmiotu	DYDAKTYKA OGÓLNA				
3. Kod przedmiotu	I PED. B3				
4. Rodzaj przedmiotu (obowiązkowy, fakultatywny)	Obowiązkowy				
5. Poziom studiów	I				
6. Rok studiów	I				
7. Semestr	II				
8. Liczba godzin	Wykład	stacjonarne		niestacjonarne	15
	Ćwiczenia	stacjonarne		niestacjonarne	25
	Konwersatorium/ Seminarium	stacjonarne		niestacjonarne	-
9. Liczba punktów ECTS	6				
10. Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy wykładowcy (wykładowców)/prowadzących zajęcia	Piotr Mosiek dr				
11. Wymagania wstępne w zakresie wiedzy, umiejętności oraz kompetencji społecznych (jeśli są wymagane)	brak				

12. Cele kształcenia dla przedmiotu

Symbol	Cele kształcenia
C1	Przekazanie wiedzy charakteryzującej dydaktykę jako dyscyplinę naukową oraz jej związki z subdyscyplinami pedagogicznymi i innymi naukami
C2	Przygotowanie studentów do samodzielnego opisu i interpretacji podstawowych nurtów myślenia o szkolnej edukacji, jej celach i treściach
C3	Zapoznanie z podstawowymi prawidłowościami pedagogicznymi i psychologicznymi organizacji, przebiegu, kontroli i oceny procesu kształcenia
C4	Zaprezentowanie zasad, metod, strategii i form kształcenia
C5	Przedstawienie uwarunkowań przebiegu procesu kształcenia i jego efektywności
C6	Wzmacnianie otwartych, kreatywnych postaw wobec kształcenia osób w różnym wieku i samokształcenia
C7	Wzmacnianie kompetencji do kształcenia ustawicznego i rozwoju w zawodzie pedagoga

13. Przewidywane efekty uczenia się (EU) studenta w zakresie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych oraz odniesienie do celów kształcenia (C)

Symbol	Efekty uczenia się	W zakresie: wiedzy – W umiejętności – U kompetencji społecznych – KS	Odniesienie do celów kształcenia (symbol celu)
EU1	W zaawansowanym stopniu charakteryzuje dydaktykę jako subdyscyplinę pedagogiczną mającą związki z innymi działami pedagogiki i naukami	W	C1
EU2	W zaawansowanym stopniu pisuje metody badawcze wykorzystywane w dydaktyce	W	C1

EU3	Ma zaawansowaną wiedzę nt. głównych nurtów myślenia o szkolnej edukacji i szkole oraz o modelach szkoły tradycyjnej, humanistycznej i progresywnej	W	C2
EU4	W zaawansowanym stopniu objaśnia cele kształcenia i identyfikuje źródła ich stanowienia oraz koncepcje formułowania	W	C3
EU5	W zaawansowanym stopniu objaśnia treści kształcenia oraz opisuje kryteria i zasady ich doboru	W	C3, C4
EU6	W zaawansowanym stopniu odtwarza i objaśnia przebieg procesu kształcenia, wskazuje zasady i metody właściwe różnym modelom tego procesu oraz definiuje jego indywidualizację	W	C3, C5
EU7	Ma zaawansowaną wiedzę nt. rezultatów procesu kształcenia i uwarunkowań niepowodzeń szkolnych oraz wskazuje możliwości działań profilaktycznych	W	C5
EU8	W zaawansowanym stopniu opisuje i interpretuje podstawowe nurty myślenia o edukacji szkolnej	U	C2
EU9	W zaawansowanym stopniu przedstawia i interpretuje elementy sytuacji dydaktyczno-wychowawczej jako podstawowej kategorii analizy procesu kształcenia	U	C3, C4, C5
EU10	W zaawansowanym stopniu interpretuje i konstruuje cele edukacyjne oraz operacjonalizuje cele ogólne do szczegółowych	U	C2
EU11	W zaawansowanym stopniu weryfikuje i dobiera strategie i metody kształcenia do zakładanych celów oraz warunków podmiotowych procesu kształcenia	U	C2, C4
EU12	W zaawansowanym stopniu konstruuje oceny wspierające rozwój ucznia	U	C5, C6
EU13	W zaawansowanym stopniu nastawiony na elastyczność w doborze strategii, metod, form, środków kształcenia na etapie planowania i realizacji procesu kształcenia	KS	C2, C4, C6
EU14	W zaawansowanym stopniu zorientowany na tworzenie przyjaznego środowiska sprzyjającego uczeniu się	KS	C5, C6
EU15	W zaawansowanym stopniu kreatywny w zakresie organizowania i kierowania pracą osób uczących się w różnym wieku	KS	C6, C7
EU16	W zaawansowanym stopniu zorientowany na uczenie się przez całe życie oraz rozwiązywanie problemów pedagogicznych w ramach własnego systemu kształcenia	KS	C7

14. Treści kształcenia (TK) i forma ich realizacji oraz odniesienie do efektów uczenia się (EU)

Symbol	Treści kształcenia	Forma realizacji treści kształcenia (wykład, ćwiczenia, konwersatorium/seminarium)	Odniesienie do efektów uczenia się (symbol efektu)
TK1	Cele i zadania dydaktyki jako subdyscypliny nauk pedagogicznych. Podstawowe pojęcia dydaktyczne	W	EU1, EU8, EU9, EU15, EU16
TK2	Cele i wartości w procesie kształcenia. Zasady doboru treści	W	EU3, EU4, EU5, EU10, EU16
TK3	Rozwój dydaktyki jako nauki. Rozwój systemów dydaktycznych	Ćw.	EU1, EU3, EU8
TK4	Wartości i cele w edukacji. Metody badań dydaktycznych	Ćw.	EU2, EU3, EU4, EU10
TK5	Prawidłowości procesu kształcenia	W	EU6, EU9
TK6	Koncepcje zasad dydaktycznych i ich klasyfikacja	W	EU6, EU9
TK7	Psychologiczne podstawy procesu kształcenia. Treści nauczania w kształtowaniu zmian w	Ćw.	EU6, EU7, EU9, EU14

	wiadomościach, umiejętnościach i nawykach. Ujawnianie emocji w procesach poznawczych i relacjach interpersonalnych		
TK8	Metody kształcenia i współczesne trendy w tym zakresie	W	EU6, EU9, EU14
TK9	Rola środków dydaktycznych w kształceniu	W	EU11
TK10	Formy organizacyjne kształcenia	W	EU11, EU13
TK11	Planowanie pracy dydaktycznej	W	EU13, EU14
TK12	Zasady dydaktyczne	Ćw.	EU6, EU9, EU13
TK13	Metody i organizacja kształcenia	Ćw.	EU6, EU9, EU13
TK14	Przegląd współczesnych koncepcji kształcenia. Rola środków dydaktycznych w procesie zdobywania wiedzy. Planowanie pracy dydaktycznej	Ćw. KNO	EU3, EU13
TK15	Proces ewaluacji kształcenia	W	EU7, EU12, EU14
TK16	Niepowodzenia dydaktyczne	W	EU7, EU12
TK17	Praca z dzieckiem zdolnym oraz uczniem z niepowodzeniami szkolnymi. Indywidualizacja kształcenia w warunkach instytucji edukacyjnej	W	EU6, EU14
TK18	Niepowodzenia szkolne	Ćw.	EU7, EU14,
TK19	Osobowość i zawód nauczyciela	Ćw.	EU12, EU13, EU14, EU15, EU16

15. Literatura przedmiotu

Literatura podstawowa	Kupisiewicz Cz., Dydaktyka ogólnej, Warszawa 2000 Okoń W., Wprowadzenie do dydaktyki ogólnej, Warszawa 2001
Literatura uzupełniająca	Bereźnicki F., Dydaktyka kształcenia ogólnego, Kraków 2001 Półturzycki J., Dydaktyka dla nauczycieli, Płock 2002 Niemierko B., Kształcenie szkolne. Podręcznik skutecznej dydaktyki, Warszawa 2007 Delors J., Edukacja. Jest w niej ukryty skarb, Warszawa 1998 Denek K., Wartości i cele edukacji szkolnej, Poznań – Toruń 1994 Denek K., Ku dobrej edukacji, Leszno 2005 Konarzewski K., Sztuka nauczania, Szkoła, Warszawa 1991, cz.2 Kruszewski K., Sztuka nauczania. Czynności nauczyciela, Warszawa 1991, cz.1 Śliwerski B., Paluch M., Uwolnić szkołę od systemu klasowo – lekcyjnego, Kraków 2021 Siemieniecka D., Siemieniecki B., Teorie kształcenia w świecie cyfrowym, Kraków 2019

16. Sposób oceniania pracy studenta

Typ oceniania	Metody oceniania
Diagnostyczne	Poziom przygotowania studentów do zajęć ćwiczeniowych
Formujące	Dyskusja podczas ćwiczeń; indywidualne i grupowe rozwiązywanie zadań dydaktycznych dotyczących problematyki ćwiczeń / ocena opisowa ustna
Podsumowujące	Praca zaliczeniowa i egzamin pisemny

Możliwości uznania efektów uczenia się nieformalnego i pozaformalnego (jeśli są wymagane dla przedmiotu).

Kryteria oceny :

5 - znakomita wiedza, umiejętności, kompetencje

4,5 – bardzo dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

4 – dobra wiedza, umiejętności, kompetencje

3,5 – zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, ale ze znacznymi niedociągnięciami

- 3 - zadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje, z licznymi błędami
 2 – niezadowalająca wiedza, umiejętności, kompetencje

ANEKS DO SYLABUSU PRZEDMIOTU

(wyłącznie dla użytku jednostki, tworzących programy i zespołów oceniających)

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania – tabela 1

Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU) – tabela 2

Analiza obciążenia pracą studenta – tabela 3

Tabela 1. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do treści kształcenia (TK) oraz typów i metod oceniania

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Treści kształcenia (TK)	Typy (D, F, P) i metody oceniania (D- ocenianie diagnostyczne, F – ocenianie formujące; P - ocenianie podsumowujące)
EU1	TK3	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU2	TK4	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU3	TK2, TK3, TK4	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU4	TK2, TK4	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU5	TK2	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU6	TK5, TK6, TK7, TK8, TK12, TK13, TK17	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU7	TK15, TK16, TK18	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU8	TK1, TK3	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU9	TK1, TK5, TK6, TK7, TK8, TK12, TK13	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU10	TK2, TK4,	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU11	TK9, TK10,	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU12	TK15, TK16, TK19	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU13	TK10, TK11, TK12, TK13, TK19	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU14	TK7, TK8, TK11, TK15, TK17, TK18, TK19	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU15	TK1, TK19	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności
EU16	TK1, TK2, TK19	F - dyskusja i rozwiązywanie problemów dydaktycznych P – zadanie na kno; pisemny sprawdzian wiedzy i umiejętności

Tabela 2. Odniesienie przewidywanych efektów uczenia się dla przedmiotu (EU) do efektów uczenia się dla kierunku studiów tzw. kierunkowych efektów uczenia się (KEU)

Efekty uczenia się dla przedmiotu (EU)	Efekty uczenia się dla kierunku studiów (KEU)
EU1	PED_I_W01
EU2	PED_I_W01
EU3	PED_I_W02, PED_I_W06
EU4	PED_I_W01, PED_I_W08
EU5	PED_I_W01, PED_I_W08
EU6	PED_I_W01, PED_I_W08
EU7	PED_I_W01, PED_I_W08, PED_I_W10
EU8	PED_I_U01, PED_I_U02
EU9	PED_I_U01, PED_I_U02
EU10	PED_I_U01, PED_I_U02
EU11	PED_I_U01, PED_I_U02
EU12	PED_I_U01, PED_I_U02, PED_I_U03, PED_I_U09, PED_I_U10
EU13	PED_I_K01
EU14	PED_I_K01, PED_I_K03, PED_I_K05
EU15	PED_I_K01, PED_I_K03, PED_I_K05
EU16	PED_I_K01, PED_I_K03, PED_I_K05

Tabela 3. Analiza obciążenia pracą studenta studiów stacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	
Samodzielna praca studenta: <i>(należy wpisać formę np.: przygotowanie do ćwiczeń, seminariów, zajęć praktycznych, zaliczeń, egzaminów, inne...)</i>	
SUMA GODZIN	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	

Tabela 4. Analiza obciążenia pracą studenta studiów niestacjonarnych

Forma aktywności studenta	Średnia liczba godzin na zrealizowanie aktywności *
Zajęcia dydaktyczne z wykładowcą	40
Przygotowanie do ćwiczeń	50
Przygotowanie do zaliczenia ćwiczeń i egzaminu końcowego	60
SUMA GODZIN	150
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS DLA PRZEDMIOTU	6

*- godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min.